

ת"פ 48208/03 - מדינת ישראל נגד עאמר אבו סבילה

ת"פ 48208-03-17
28 נובמבר 2017

המאשימה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד יערית דרעי/שלומי שוחט

נגד
הנאשם
עאמר אבו סבילה (עציר)
עו"י ב"כ עו"ד בני זיתונה/דודו אביטן

<#1#>

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחו בעבירות של תקיפה סתם, פצעה כשהעברי מזון (שתי עבירות) והחזקת סcin שלא למטרה כשרה.

על פי המתואר בעובדות כתוב האישום, ביוםعد הרלוונטי ריצו הנאשם ו- ס ע (להלן: "המתלון") עונש של מאסר בפועל בבית סוהר אשל בבאר שבע (להלן: "בית הסוהר"). בתאריך 19.3.17 סמוך לשעה 08:30 בבית הסוהר פנה הנאשם למטלון, טען בפניו שהוא קילל אותו יומיים לפני כן ובמעמד זה תקף את המתלון שלא כדין בכך שניגש אליו מהוחר וחבט בו עם מקל על גבו.

בתוך כך ניסה המתלון להtagון מפני הנאשם וחבט בו בגופו, או אז שלפ' הנאשם סcin או כלי מתכתិ בעל להב חד (להלן: "הסכין") ופצע באמצעותו את המתלון בכך שחתך אותו ברגלו השמאלית מהוחר וגרם לו לחבלות המתבטאות בחתקן ארוך באורך של 10 ס"מ עם שפטים פתוחות אשרओחה באמצעות סיכות ובחתקן נוסף שטחי באורך 10 ס"מ גם הוא בירך שמאל מהוחר.

במעמד זה, התעורר הסוהר אבירם מסרטוי (להלן: "הסוהר") וניסה להפריד בין הנאשם למטלון. כתוצאה לכך נפגע הסוהר מהסcin בידו השמאלית ונגרמה לו חבלה המתבטאת בחתקן שטחי באספקט דורסלי בcup יד שמאל והוא נזקק לטיפול בבית חולים سورוקה במהלך החתקן באמצעות תפרים.

בمعنى הדבר לעיל החזיק הנאשם בסcin מחוץ לתחום ביתו או צורך ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

טייעוני הצדדים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ב"כ המאשימה במסגרת טיעונו הכתובים לעונש, הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשה, בכללם הגנה על שלמות גופו וביטחונו של אדם וכן שמירה על הסדר הציבורי. זה הפנה לקלות הבלתי נסבלת בה חילוקי דעתות של מה בכר נפתרים באופן אלים, כאשר הדבר מקבל משנה תוקף כשהעבירות מבוצעות בין כותלי בית הסוהר. גם במקרה לעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, הפנה התובע לכך שבUberות אלו הדגש מושם על פוטנציאל הנזק הרב שיכול להיגרם כתוצאה מהחזקת סכין ולא כדי וכך הפנה לעונשה המ חמירה, ככל שהדבר נוגע ל"תת תרבות הסכין".

אליבא דה מאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, וזאת על רקע טיב הפגיעה, העובדה כי הנאשם לא חדל ממשיו גם שסורה התערב במקומו, ולא זו בלבד, הרי שגם הביא לפצעתו של אותו סורה. המדבר במילוי שיזם את האירוע ולא חדל מלנסות לפגוע במתלון ורדף אחריו גם לאחר שפצע אותו. המדבר באלים בין כותלי הכלא, נתון מהחייב העברת מסר, כי גם בכלל, חוקי המדינה תקפים וגם האסירים זכאים להגנה על גופם וביטחונם ללא יוצא מן הכלל.

בגין כל אלה, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם מן הראיו שנינו בין 18 ל-42 חודשים מאסר בפועל, כשבגדיר המתחם, על רקע עברו הפלילי, על רקע העדר נטילת אחראיות, והעדר הליכי שיקום, זו סבורה כי יש לקבוע את עונשו ברף העליון, במצבבר לכל עונש מאסר אחר אותו הוא מרצה.

ב"כ הנאשם מנגד, עתר מבית המשפט שלא למצות את הדיון עם הנאשם. לדבריו, גם בספקטרום של עבירות פצעה, בתקיק זה קיימים נתונים רבים שיש בהם כדי להקל עם הנאשם. בהקשר לכך ציין, כי לא ברור מהו טיב אותו חוץ וממילא לא הוכח כי מדובר בסכין. הפגיעה עצמה ייחסית שטחית, אשר מדובר בחבלה אחת שנגמרה למתلون. כך הם פניו הדברים ביחס לפצעתו של הסורה. עוד נטען כי אין ראיות לכך שהחפץ הובא עם הנאשם לזרה, על כן זה זכאי להנחות מהמשפט שמדובר באחיזה ספונטנית של כלי מתכת שהיה במקום. הסגנון הוסיף שבמקרה דין אין לדבר על יחס כוחות בלתי פרופורציונליים בין הקורבן לבין הנאשם, שכן מחומר הראיות נלמד, כי הייתה קטטה שקדמה לפגיעה של הקורבן. עוד הבהיר בית המשפט ליתן דעתו לקביעת ההחלטה, לפייה לא הייתה לנ宴ם כוונה לחותר את הסורה והדבר נעשה אגב עימות עם האסיר האחר.

נטען כי מדובר בנ宴ם שגם אם לחובתו הרשות קודמות, הרי שעברו הפלילי אינם מכבים, ושהזה לו הפעם הראשונה שהוא מסתבר בעבירות אלימות. מדובר למי שהינו אב לשלוּשה ילדים, שהקטן שביהם, בגיל שלוש, עבר לאחרונה ניתוח. גם אמו של הנאשם חולה ומשפחתו זוקה לעזרתו.

ה הנאשם מצדיו הביע צער. לדבריו, לא התקoon לככל מה שקרה. הוא אינו "אדם של בעיות" ולא של אלימות. לא מחוץ כלל ולא בתוכו. ברצונו להשתחרר ולהזור לעבוד.

דין והכרעה:

על פי סעיף 4ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון הילימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

עמוד 2

בביצוע העבירה".

בעבירות הפגיעה והאיומים פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו, שלות נפשו וביטחונו האישי של המתלוון. לא אחת התריעו בתם המשפט ביחס לעבירות האלים כי יש למגר את תופעת הבריות על ידי ענישה הולמת. על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות פגיעה כשעה עבריין מזוין, אפנה לדבריו של כב' השופט ריבלי בע"פ **2169/2010 מדינת ישראל נ' מארי** (12.5.11):

"אכן, כפי שצין בית המשפט המזוין" ניתן למצוא פסיקה בגוונים שונים בעבירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקרה. לעומת זאת, מן הראו' לקבוע רף ענישה חמיר בגין עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסcin", כפי שכונתה פעמים רבות בפסקיקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבל' להתחשב בריבוין, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחימם, לגוף ולנפש".

עוד ראה בענין זה הע"פ **8113/12 מחלב נ' מ"י** (4.8.13):

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של איורים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלים משחיתים אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומלחוקות, כאשר, לעיתים קרובות, תוכאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשתה במקומותינו והיא, לדעון הלב, הולכת ומרתחתבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של **פסקין דין**".

מדובר בעבירה המבוצעת בין כותלי הכלא כלפי אסיר אחר וככלפי סוהר, ומשכך יש במעשים אלו כדי לפגוע גם בערר המוגן של המשמעת, הסדר הציבורי ושלטונו החוק בין כותלי הכלא, ערכים מוגנים המאפשרים ניהול שגרת חיים תקינה גם ביחס להורחxon מהחברה בשל כך שחתאו בעבירות פליליות. דבר השמתם של אסירים מאחורי חומות גדרות, לא בא לידי כהוא זה, מזכותם הבסיסית לחיות בביטחון ובשלום. הגבלת חירותם של האסירים היא ורק היא אמורה להוות את העונש בגין מעשייהם הפליליים ואין לאפשר בהם פגיעה פיזית אגב ריצוי מסרם.

בעבירה של החזקת סcin למטרה לא כשרה פגע הנאשם בערך המוגן של הסדר הציבורי וביטחון הציבור. הדגש המושם בעבירות של החזקת סcin שלא למטרה כשרה הנה פוטנציאלי הנזק הרב היכול להיגרם כתוצאה שימוש בסcin. לא במודע קבע המחוקק בצדה של עבירה זו עונש מקסימלי של חמש שנים מאסר. על גינויה של תופעת נשיאת סכינים וכל משחית שלא למטרה כשרה, ראה האמור בע"פ **242/07 אובלימוב נ' מדינת ישראל**:

"ואכן אין צורך להזכיר מילים על כך שסכין קוראת לשולח ולדוקר בשם שפירצת קוראת לגבבו; "תת-תרבות הסcin" על גילויה השוניים - מהחזקת סcin ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תDIR, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילויה".

סקירת ההחלטה הנווגת בעבירות של פגיעה כשעה עבריין מזוין, מלבד כי על דרך הכלל ולמעט חריגים, דין של מי עמוד 3

שעושה שימוש בסיכון לדקוך את זולתו, להישלח לכלא מאחורי סורג ובריח לתקופה שאינה מבוטלת שתנווע החיל מסופר חודשים ויכל וגניע לכדי שנתיים יותר. בעבירות שכאה, בית המשפט שתים לבם בין היתר לשאלת מהו אותו נשק קרב ששימש הנאשם, סוג הפגיעה, משך התקיפה, עצמתה ונסיבותיה, האם מדובר בנסיבות מותכנים אם לאו, הרקע לביצוע התקיפה, האם זו בוצעה בנסיבות חדא עם לאו, האם קדם קנטור מצדו של הקורבן ופער הכוחות בין הקורבן למוקרכן. ביחס לכך ר' בין היתר:

ברע"פ 2781/15 **יוסף מחאמיד נ' מ"**- הורשע המעורער בעב' של פצעה בניסיבות חמימות בכר שדקר את הנאשם בראשו בעקבות ויכוח. בהמ"ש המחויז החמיר בעונשו של הנאשם כר שבמוקם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עב' שירות, נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. בקשה רשות ערעור על פס"ד של בהמ"ש המחויז נדחה. עוד ראה רע"פ 1601/14 **נדב פרץ נ' מ"**, רע"פ 13/13 8716 **סאלחדיאב נ' מ"**, רע"פ 11/11 4573 **ლפידות נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 28534-10-12 **סروسי נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 13-06-13 45636 **מדינת ישראל נ' טל**, עפ"ג (מח' ב"ש) 14-07-14 **טים אילה טקלן נ' מדינת ישראל**, עפ"ג (מח' ב"ש) 13-05-13 58804 **מולה דרמן נ' מדינת ישראל**.
ת"פ 16-06-14 59343-06-16, **מדינת ישראל נ' בן סימון**.

בבאו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים ולהזכיר יש ליתן הדעת לכך שעוניון לנו באירוע שנעשה על רקע סכוסר של מה בכר. בין אם הדבר נעשה על רקע כר שהקורבן לא כאהה קילל את הנאשם יומיים ע過ר לאירוע ובין אם על רקע סכוסר על שימוש בטלפון, אין באמור כדי להצדיק, ولو במידה, את התנהלותו.

המדובר באירוע שבו נחתכו ואף בצורה ממשמעותית, הן הסוחר והן הקורבן. די לעיין בתמונות של החבלות כדי ללמד שהחבלות רוחקות מלהיות שטויות כפי שביקש ללמד הסגנו. מדובר בפחות שלושה חתכים (שני חתכים עמוקים, אחד אצל הקורבן והשני אצל הסוחר, יחד עם חתך שטחי נוספת אצל הקורבן), דבר המעיד על פרץ האלים בו היה נתן הנאשם בעת העימות עם הקורבן.

ספק עוני בית המשפט האם העובדה שמדובר בחפץ חד ולא בסיכון, אמורה לפעול לטובת הנאשם, שכן גם אם טיבנו המדויק של אותו חפץ לא נודע, הלכה למעשה, זה מביא לנסיבות זהות לאלה של סיכון. יתרה מכך, האיסור הבורור החל על אסירים לאחוזה בסיכון, מביא לעיתים למציאות "אלטורום" והסליקתם של חפצים אלה לעת מצוא. רק גישה מחמירה ובلتיה מתאפשרת תמנע אותה התנהלות בלתי חוקית שפטניציאל הנזק שבאה בין כותלי הכלא גדול אף יותר מאשר הדרך הכללית.

מהודעתו הראשונה של הקורבן, אותה העדיף בית המשפט על פני עדותו בבית המשפט, נלמד, כי האירוע על פני הדברים, במהותו היה מתוכנן כאשר הנאשם הגיע לקורבן מיד טובע את עלבונו. "... **החלפתו בגדים ליד הטלפון** ובא אסיר שעבוד איתי במטבח שהוא לא ידע מה השם שלו ואמר לי שאני קילתני אותו לפני יומיים... וזה הוא בא אליו מאחרה **הסוחר לידי והפתיע אותו** ונתן לי מכח עם מקל בגב והוציא סיכון אולי מהרכבת אולי מהרכבה לא יודע שהוא נתן לי עם המקל מכח בגב אני התחלתי לחת למו מכות להגן על עצמי ועוד הוא הוציא סיכון וחתר אותו, הסוחר היה שם עומד וראה כל זה."

מנגד ולוקולא, אין ראיות חד משמעות ממנה ניתן למלוד, כי הנאשם הגיע כבר עם אותו חפץ חד והדבר נותר לוט בערפל. כך גם אין מחולקת, שהנואם לא התקoon לדקוך את הסורה והדבר געשה אגב התערבותו של זה בניסיון להפריד בין הניצמים. הדקירות לא כוונו לאיברים חיוניים.

מכל המקובל לעיל, הנני לקבוע, כי מתחם העונש ההולם מכלול מעשיו של הנאשם, נע בין 10 ל -30.

בקביעה עונשו של הנאשם לקולא ובמסורת, בית המשפט ייקח בחשבון כי למעצרו ולמסרו השפעה רבה על משפחתו, בשים לב לכך שבנו עבר ניתוח בעת מעצרו ואמו חוללה. הנאשם אמרור היה להשתחרר מססר לא קצר אותו הוא מרצתה (בגין עבירות רכוש) שכעת ידחה לתקופה לא קצרה נוכח הסתמכותו הנווכחית ונוכח הפקעת "השליש" שלו הוא היה על פי דבריו זכאי. אמן מדבר באסир יחד עם זאת במשך תקופה ארוכה זה היה במעמד של עצור על שלילת הזכויות הכרוכות בכך. עוד ובמסורת ינתן משקל לצער שהוא הביע בטיעונו לעונש, אם כי, לא ברור האם מדבר בנסיבות אחריות לשם.

מנגד, ולחומרה, יש לקחת בחשבון את עבורי הפלילי של הנאשם אשר גם אם אינו כולל הרשות בעבירות אלימות, עדין מלמד, כי החוק אינו "נור לרגליו", וכי עניין לנו بما שפעם אחר פעם חוטא בעבירות רכוש ומרצתה בגין תקופות מססר ארוכות. בהקשר לכך **בשנת 2011** נגזרו על הנאשם 6 חודשים מססר בפועל בדרך של עבודות שירות בגין עבירות של גניבת בקר, **בשנת 2012** במסגרת ת"פ 09-3481, הורשע הנאשם בעבירות של החזקת כלי פריצה והסתת גבול, **בשנת 2014** הורשע הנאשם פעמיים נוספת בעבירות של גניבת בקר לצד עבירות נלוות ונגזרו עליו 17 חודשים מססר בפועל, **בשנת 2016** הורשע הנאשם בשורת עבירות רכוש הנוגעות לגניבת בקר והושתו עליו 29 חודשים מססר בפועל לצד עונשה נלוית, **בשנת 2017** הורשע הנאשם פעמיים נוספות בעבירות רכוש, ונגזרו עליו 9 חודשים מססר בפועל. עברך פלילי זה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד הגם שככלו נסוב סביר בעבירות רכוש.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגיןם יש לחזור מטה מתחם העונש ההולם וממילא מדובר במי שביצע את המעשים המוחסנים לו בהיותו אסיר, דבר אשר מקשה אף יותר לבחון אפיק טיפול.

ה הנאשם נהיל הוכחות וברוי, כי אין בכך כדי להחמיר עמו. יחד עם זאת, זה אינו זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים ככלא אשר הודה, נטלו אחריות וחסכו זמן שיפוטי יקר.

בנסיבות של תיק זה, נכון וראוי היה להשיט על הנאשם פיצוי עבור הקורבן ועבור הסורה. יחד עם זאת, בשעה שהקורבן התיצב בפני בית המשפט והכחיש שנגרם לו נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואף فعل נמרצות למנוע את בירור האמת, ספק האם יש לחייב הנאשם לפצותו, וזאת הגם שבית משפט לא קיבל גרסתו זו. בהתנהלותו והכחשתו כאמור לעיל, לימד הקורבן מה האינטראס שלו בניהול ההליך הפלילי. אין בכך כדי למנוע ממנו לפעול, ככל שהוא חף בכך, לתבוע את הנזקים שנגרמו לו מה הנאשם במסגרת הליך אזרחי או תביעה נגררת להליך פלילי.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל, הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- .א. 13 חודשים מאסר בפועל, וזאת במצבבר לכל עונש מאסר אחר אותו מרצה.
- .ב. 5 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עון, או עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.
- .ג. 10 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.
- .ד. 2,500 ₪ פיצוי לע"ת 2 על פי פרטיו בכתב האישום. הפיצוי ישולם בחמשה תשלוםmons חודשיים שונים ורצופים החל מיום 01.06.2018.

ניתן צו כלילי למומצאים ליחידה החקירתת: להشمיד, לחבלט, להшиб לבעלים, לפי שיקול דעת.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית משפט מחוזי.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ח, 28/11/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט